

Ölümün Göç Vakti

– Derin Mavi · 17 Mayıs 2014

// Nefesi derinden almak gerek
Kalbimizle duymak için
Sessizliğin sesini //

Hüznün fırkatiyle demleniyor akşam
Fikrimde sisli bir kayık
Yükseliyor yağmurun içli ağıdı
Gıcırıyor ahşap merdivenler önüm sıra

Ah ! Memleket havasında ölüyorum

Sussun dudağımızda incir kuşları sussun
Ağlasın uyuduğunda güneş ardımızdan
Geceliğine ömür veriliyor
Gün yüzü görsün diye yarınlar
Soğuyan çayın uğruna yitiyor
Boy veren fidanların düğün türküsü
İsimler okudukça gün yüzüne çıkıyor
S'olgun yaban mevsimi sussun

Yarayı serçe parmağıyla kucaklıyor
İnsancıl yanlarımız
Hangi gönlü okşayabilir
Öfkesinden çıldırmış yüzlerin tebessümleri
Acının inanılmaz büyüklüğünde
Umut ararken devrilen çiçekler

Küs bu yollar
Bu tren
Bu raylar
Tüm istasyonlar küs

Sussun sokaklar
Ölümün g'öç v'akti an